

Kommuner, nemlig de Kommuner, som have indført Slagtevang, Slagtehus og Kontrol. For Øjeblikket ere Producenterne, navnlig de Producenter, der indføre til København, underkastede en højst generende Kontrol. Man var oprindeligt den Gang Kødkontrollen indførtes her i København, betænkt paa at lette denne saa meget som muligt ved Oprettelsen af forskellige Kontrolstationer. Disse ere imidlertid faldne bort i Tidens Løb; alt Kød og Flæsk, der indføres, skal nu føres til Kontrolstationen paa Kvægtorvet, og det volder Producenterne baade betydelig Udgift og stor Forsinkelse og Gene. Spørgsmaalet er nu: Naar man godkender den Kontrol, der øves i andre Kommuner, hvorledes vil Københavns Kommune og eventuelt de andre Bykommuner da sikre sig, at det indførte Kød virkelig er kontrolleret? Selv om man godkender Kontrollen, og der ikke skal erlægges Betaling for Efterkontrollen, maa Kommunerne dog vist nok sikre sig, at der ikke indføres Kød, som ikke er kontrolleret. Jeg vil da gerne paa dette Sted tage Ordet for, at der om muligt i Lovforslaget maa gives Bestemmelser, hvorefter et saadant Efter-syn skal foretages paa en Maade, der ikke volder Producenterne lige saa meget Besvær, som den nuværende Kontrol forsaarsager, thi Besværet og det indirekte Tab er mange Gange større for Producenterne end den direkte Udgift til Kontrollen.

Der omtales ogsaa i Lovforslagets § 2, at der skal indføres en ensartet Mærkning af Kroppene. Den Mærkning, der nu finder Sted til Eksport, sker ved, at der anbringes en Plombe paa et Blikmærke, der gennem en Staaltraad fastgøres til Kroppen. Saa vidt jeg ved, fastgøres der kun 1 Plombe til $\frac{1}{2}$ Krop. Vil man nu nøjes med en saadan Mærkning, naar denne Mærkning skal gælde for Indførsel af Kød til de forskellige Kommuner? Hvis man i modsat Fald vil gaa til en anden Mærkning, f. Eks. som den, der bruges i København, vil man skamskænde Kød, der skal til Eksport, med Mærker af Farve som de nu brugelige, der trykkes paa Kød, og det vil være højst uheldigt for en Del af det Kød, der eksporteres, nemlig det, der gaar til England, hvor man slet ikke ønsker, at Kød skal være mærket, og hvor formodentlig de Mærker, der nu findes paa det, bortfjernes, inden Kød sælges. Jeg tror derfor ikke, det gaar an at gaa til en ensartet Mærkning for det

Kød, der skal udføres, og det, der skal blive hjemme.

Det ærede Medlem omtalte, at der tabtes store Summer ved den nuværende Ordning. Det er paapeget, at Kontrollen koster Penge, men den koster ogsaa Tids-spilde, og Produktet fordyres for Konsumenterne. Det er imidlertid et Spørgsmaal, om det vil blive saa meget billigere for Konsumenten, naar Kød skal indføres, uden at det efterkontrolleres. Hele Kødhandelen vil da sandsynligvis antage en anden Form baade i København og Købstæderne. I København vil maaske største Parten af Forbruget blive indført uden at være slagtet her i Byen, og ogsaa til Købstæderne vil meget blive indført af Landslagterne. Det er muligt, at Produktet vil blive noget billigere, men jeg tror, at man samtidig vil indrømme, at Produktet ogsaa vil blive noget ringere, idet der er megen Udsigt til, at Kød, der er fremstillet andre Steder og ikke er blevet solgt der, sendes ind til det store Marked. Man kan ogsaa tænke sig, at Kød, der oprindeligt har været bestemt til Eksport, paa Grund af daarlige Efterretninger fra Eksportlandet, dirigeres i en anden Retning og kastes i større Mængder paa Markedet. Det er det samme, man er Vidne til nu i London, men der er den Forskel, at London kan konsumere en stor Mængde, hvorimod daarligt Marked i Udlandet og deraf følgende Dirigeren af de store Kød-mængder, der have ligget paa de forskellige Pladser, til København fuldstændig vilde overfylde det københavnske Marked. Jeg tror, at naar man gaar til en Forandring paa dette Omraade, skal man ikke være blind for de Ulemper, der kunne fremkaldes der. Jeg skal ogsaa nævne, at den Besigtigelse af levende Dyr, som nu finder Sted forud for Slagtingen, bortfalder og maa jo bortfalde i Fremtiden efter nærværende Lovforslag.

Det forekommer mig, at naar man skal lovgive paa dette Omraade, skal man helst gaa til det Ideal, som man var kommen til ved Kommissionens Arbejde, nemlig en Statskontrol. Derved vilde man opnaa en større Ensartethed og en større Betyggelse end den Kontrol, som nu kan etableres ved Henvendelse til enhver af Politimestrene, som sandsynligvis benytte den stedlige Dyr læge. Jeg skal ogsaa nævne, at adskillige af de Kommuner, som nu have indrettet Slagtehus, sandsynligvis ville lide stort Tab ved, at Slagtingen forlægges andetsteds hen, og at det slet